

„Сара и заборављени трг“, Зоран Пеневски

Ово је још једна књига коју сам позајмио од сестре. Она је причала другарицама да ја читам књигу за девојчице, мада сам и ја тако мислио. Мислим да је ово била једна од књига којој не би требало судити по корицама, иако су то рекле странице. На полеђини књиге писало је „...овај оригинални филозофски и психолшки роман...“ Када сам то видео, није ме било тешко натерати да је прочитам, јер једног дана желим постати светски познат психолог, а за то треба прочитати много књига, баш као ову.

Ова врста књиге је једна од, како ја волим да је зовем „књигомикс“. У ову групу спада још и „Хари Потер“. Оне садрже нереалност у реалности.

Вау! Ко би рекао да можемо да поредимо ове две књиге!

Почетак је био занимљив. Сара је ишла код баке на лето, то ја обожавам. Затим све те чудесне и уврнуте приче. Овај роман ме је навео на једно поређење: да је ова књига миксер и да је ту убачена банана као персонификација, јабука, као врло маштовите и узудљиве приче, затим крушка као нереалност приказана у реалности, и тако све спојено даје један фантастични укус. То је предност ове књиге. Ниједна друга књига није тако утицала на мене, да ме наводи на смех, радост, бес, мржњу, љубав, па чак и на плакање. Највише емоција у мени пробудило је поглавље „Сара и радионица за поправку детињства“. Стварно оригинални назив.

Ту се приказало колико ситнице у детињству могу да преокрену цео живот. Иако писац није написао, тражио је од нас да то схватимо и скоро па рекао: „Уживајте у детињству док још можете!“

Мало ми је жао што тако мали број људи зна за оваквог легендарног писца.

Мислим да ћу, када постанем светски познати психолог својој ординацији дати назив „Радионица за поправку детињства“, или је то прегрубо, можда боље „Сара и заборављени трг“. Оригинално! Можда ће ми ова књига некад помоћи у неком случају, јер ћу схватити да је само неколико минута потребно да би се потпуно променио људски мозак. Толико сам се фасцинирао књигом да сам још мислио како ћу је препричати кад је прочитам.

То није дуго трајало јер сам је прочитао за врло кратко време. Чак је мама мислила да нисам „сав свој“. И нисам био.

Приче су биле фантастичне, смешне, а онда завршетак.

Сара се буди, схвата да има за три године више, да су јој се родитељи развели и оно најбитније, схвата да баке нема. Сетила се да је видела и њено беживотно тело.

Језа, страх и туга.

Још једном ћу рећи: „Какав роман!“

Милош Мудреновић - V/3
ОШ „НХ Синиша
Николајевић“

Наставница српског језика и књижевности:
Бранкица Дракулић Дрезгић
Имејл:
brankica.drakulicdrezgic@osnhsinisanikolajevic.nasaskola.rs